

JOAN
ESCALÉ I BOSCH

EXCURSIONS AMB
ERMITES
EN LLOCS
SINGULARS

CATALUNYA

sua
EDIZIOAK

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	10
PIRINEU	
1. Mair de Diu de Montgarri	18
2. Sant Beado i pic de Ventolau	22
3. Sant Feliu de Castellvell – Gorges del Segre	28
4. Santa Bàrbara de Pruneres – Mare de Déu d'Escales – Sant Miquel d'Hortmoier	33
5. Sant Aniol d'Aguja – Salt del Brull – Talaixà	40
6. Sant Onofre – Castell de Sant Salvador – Sant Pere de Rodes.....	46
PREPIRINEU	
7. Sant Quiri de Berén.....	56
8. Santa Coloma de l'Espluga de Cuberes – Sant Martí de Solduga – Mare de Déu d'Esplà.....	63
9. Sant Pere de les Maleses – Congost de Collegats	69
10. Sant Joanet – Roca Alta de Pessonada.....	74
11. Mare de Déu de Montgrony – Sant Joan de Cornudell – Castell de Mataplana	80
12. Mare de Déu de la Pertusa – El Graller	87
13. Mare de Déu de Pedra – Barranc dels Grillons.....	93
14. Sant Martí de les Tombetes – El Castellot	99
15. Mare de Déu del Remei d'Oroners	106
16. Sant Salvador del Bosc – Espluga dels Correigs – Tossal de les Torretes.....	111
17. Sant Pere de Queralt i Sant Urbà de Montclús	117
18. Sant Salvador del Corb.....	124
19. Sant Llorenç dels Porxos – Torre dels Enginyers – Cogulló d'Estela.....	130
20. Sant Vicenç del Castell de Finestres	136

21. Mare de Déu de Bellmunt – Salt del Molí – Sant Roc	137
22. Sant Cap – Mare de Déu del Castell – Montalegre – Santa Margarida de Privà	138
SERRALADA TRANSVERSAL	
23. El Croscat – Santa Margarida de Sacot – La Fageda d'en Jordà	142
24. Santa Magdalena del Mont – Mare de Déu de les Olletes.....	148
25. Sant Miquel de Castelló – Salt de l'Olla – Les Marrades – Salt de la Coromina	154
26. Mare de Déu de Cabrera – Altiplà d'Aiats – La Tuta.....	161
27. Sant Miquel del Mont – Sant Andreu del Coll – Castell del Coll.....	168
28. Sant Miquel de Roca – Maià de Montcal – Santa Magdalena.....	169
DEPRESSIÓ CENTRAL	
29. Mare de Déu de Carrassumada	172
SERRALADA PRELITORAL	
30. Sant Segimon i Sant Miquel dels Barretons – Mare de Déu de l'Erola ...	180
31. Santa Agnès – Sant Pere de Mur – Cova del Drac	185
32. Ermites de Montserrat – Roca de Sant Salvador – Sant Jeroni – Miranda de Santa Magdalena	192
33. Sant Joan de la Muntanya – Sant Salvador de la Balma.....	201
34. Sant Miquel del Montmell.....	208
35. Mare de Déu de l'Abellera – La Foradada de Prades.....	214
36. Ermites del Montsant – Sant Bartomeu de Fraguerau	219
37. Sant Cristòfol i Sant Gregori de Falset.....	226
38. Mare de Déu de la Roca – L'Areny.....	233
39. Ermites de Cardó – Els Martells – La Creu de Santos – Sant Simeó Estilita	240
40. Mare de Déu de la Fontcalda – Puig Cavaller	248
41. Sant Feliuet de Savassona – Santa Magdalena.....	253

EXCURSIONS AMB ERMITES EN LLOCS SINGULARS

Carrer Major de Noves de Segre.

densa de vegetació amb pinassa. A 11,48 km (4 h 3 min), enllacem amb un camí que ve per l'esquerra i que mena als horts del poble. Girarem a la dreta per un camí verd i ombrívol que segueix en paral·lel a una canonada d'aigua que la porta fins al dipòsit del poble. A sota, veiem a l'esquerra la masia ferma de cal Pei a l'altra riba del riu de Pallerols, que passa sota nostre.

Seguim el canalet d'aigua per terreny planer, mentre trobem cirerers, nogueres, avellaners, verns i sanguinyols. Quan el camí es bifurca (11,69 km, 4 h 6 min), anem a l'esquerra per continuar baixant. Entrarem al poble trobant unes parets de pedra fermes que pugen pel pendent i, un cop arribats al carrer de la Diputació, girem a la dreta per trobar la font d'on hem sortit.

8 Santa Coloma de l'Espluga de Cuberes – Sant Martí de Solduga – Mare de Déu d'Esplà

Es fa difícil trobar parió a l'excursió que us proposem aquí. Es tracta d'un llogarret tan singular que ens sorprèn d'allò més. Malauradament, està abandonat i clama al cel una intervenció per preservar unes restes en un paratge inigualable. Visitarem tres ermites, dues d'elles romàniques recollides sota una balma i una altra molt més tardana, situada al costat d'un vèrtex geodèsic.

Deixarem el vehicle al revolt del salt de la Núvia (914 m), on hi ha una petita ermita sota mateix d'un arc natural de pedra, a uns 4,8 km de la carretera que puja a Baén. A 0,14 km, prenem un sender que surt a la dreta de la pista. Un pal indicador ens diu que tenim 2,5 km o 1 h fins l'Espluga. Pugem per una baga de bosc de pinassa amb molses, boixos i alguns plançons de cirerers. L'ascens va fent alguns revolts. A l'altra banda de la Noguera Pallaresa, al nord-oest, veiem molt bé el perfil de la Geganta Adormida, mentre que al nord-est tenim vistes de Gerri de la Sal i de Bresca.

A 0,66 km, arribem a un crestall, on comencem a veure el vessant sud-oest, i tot seguit passem sota unes parets de roca. A 0,9 km, tornem a superar un altre contrafort, des d'on veiem molt bé Collegats sota nostre. Tot just sortir-ne, trobem a la nostra dreta un camí antic envaït per la vegetació. A 1,04 km, tornem a girar per obrir-nos de nou a la cara sud. Hem passat de l'obaga a la solana: un carrascar amb garric, romaní i algun boix.

Mentre anem guanyant altitud, veiem prop d'una agulla al costat del cingle que la composició del sòl canvia, passant a ser conglomerat. Acabem de pujar per un camí ample empedrat a un punt alt (1.113 m); a partir d'aquí, comencem a planejar i fins i tot a perdre una mica d'altitud, passant per una vegetació força esclarissada. Quan ar-

ribem a un rodal de pins –amb un de molt ferm bifurcat des de la base–, hem de deixar el camí planer per baixar a la dreta (1,95 km) seguint les fites. Som al camí vell que baixa fent ziga-zagues per una canaleta poblada per alzines, amb trams empedrats i parets de pedra seca. Després va girant a l'esquerra, passant per algun grau.

A 2,33 km, voregem una petita agulla de roca abocada al vessant del cingle. El camí s'obre sobre el rocam. Arribem a un trencall (2,5 km) d'on puja un corriol a l'esquerra: aquí, el camí que dúiem gira de cop a la dreta i ens permet veure el poblet abandonat de l'Espluga suspès a les balmes ataronjades de la cinglera. Passarem sota les edificacions. Prenem un seguit de rampes obrades amb pedra seca que ens pugen amb quatre trams fins a les balmes que allotgen els antics habitatges (2,83 km).

Un cop a dalt, quedem sorpresos per les cases entaforades dins les dues grans balmes. Podem rondar-hi per identificar-ne el forn de pa o el degotall que servia per l'abastiment d'aigua. Tot seguit passem a la segona balma que precedeix l'ermita, on hi ha un altre parell de cases, la primera de dos pisos; malauradament, tot s'està enrunant. Sembla que hi havia hagut sis cases habitades i que el lloc fou abandonat durant la guerra de 1936-1939. L'últim edifici és el de l'ermita de Santa Coloma, convertit en corral. És

romànica amb tres finestres a la cara sud de la nau i un “campanar” situat en una finestra més, que encara conserva el suport on brandava la campana. A la capçalera es troba un petit absis semicircular amb una sola finestra, que per fora veiem que està fet amb pedra tosca. Té un fris amb arcs cecs a l’interior de nau, realment una raresa, ja que aquests elements decoratius solen trobar-se a l’exterior.

Un cop som de nou sota les rampes d’accés podem seguir un tros la cinglera a la dreta, on veurem que hi ha joncs, cosa que ens indica que hi deu haver algun degotall que facilitava l’habitatge, ja que són plantes que es fan en punts d’aigua. Als 3 km, sortim de l’Espluga.

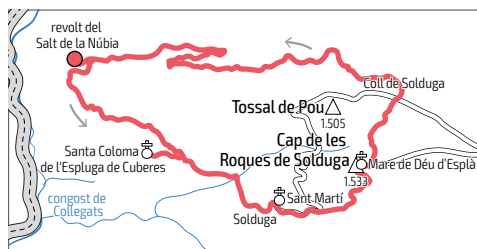
Tornem pel mateix recorregut fins al revolt (3,33 km), on el camí de baixada gira a l’oest; ara seguirem cap a l’est per un altre camí antic, més estret però també obrat, que puja al grau de l’Espluga. A mesura que guanyem altitud, veiem Solduga. Arribem a la cruïlla (3,80 km, 2 h 33 min), on retrobem les marques grogues del camí que seguïem al principi i que hem deixat per baixar a l’Espluga. Tota l’estona anem veiem a l’altra vessant de la barrancada la roca del Pubill (1.119 m). Entremig hi ha l’estret de Castelló.

A la cruïlla girem a la dreta, i uns 200 metres més enllà, comencem a trobar les feixes dels antics conreus. Anirem avançant pels camps cap a llevant i quan arribem a l’alçada de l’única casa que s’està reconstruint (4,68 km), pugem per vorejar-la per la seva esquerra. Ens sorprendran les petites estructures construïdes aprofitant les esquerdes i petites balmes de la cinglera on es guardava gra i hi havia colomars. Hi ha un edifici sencer arrapat a la paret, de difícil accés, a la dreta de l’esclletxa obrada amb tres pisos d’aprofitament. Quan passem la casa amb teulada, trobem la nova ermita de Sant Martí, construïda força

Santa Coloma.

□ GUIA PRÀCTICA

PUNT D'INICI: Cal agafar la carretera de Baén, que surt de la carretera N-260, arribant a Gerri de la Sal des del sud. Passat el pont de la Noguera Pallaresa, agafar la 1a pista a mà dreta, travessar el gual del riu Major i seguir durant prop de 5 km la pista que mena a la Mare de Déu d'Esplà fins al revolt on hi ha una capelleta.

DIFICULTAT: Mitjana a causa de l'orientació i a falta d'un bon mapa.

DESNIVELL POSITIU: 825 m.

DISTÀNCIA: 13,23 km.

TEMPS: 5 h 45 min – 6 h.

MAPA: Serra de Boumort. Escala 1:20.000. Ed. Piolet (hi surt una part) / Vall Fosca núm. 54. Escala 1:25.000. Ed. ICGC (hi surt l'altra part).

DESCARREGAR TRACK DE LA RUTA:

matusserament; possiblement s'hi han reaprofitat carreus, dovelles i llindes de l'ermita romànica molt enrunada que queda sobre nostre, on accedirem per seguir el rastre de les altres construccions que hi ha. De l'ermita només en resta l'absis i un tram curt de la nau. Totes les obertures han sigut modificades. Tindrem la millor vista quan diem adeu a Solduga des de sota, on destaca per la seva posició atrevida i encinglera-da (5,06 km, 3 h 19 min).

Sortim per una pista força malmesa que s'enfila cap a llevant. Al primer revolt pronunciat a

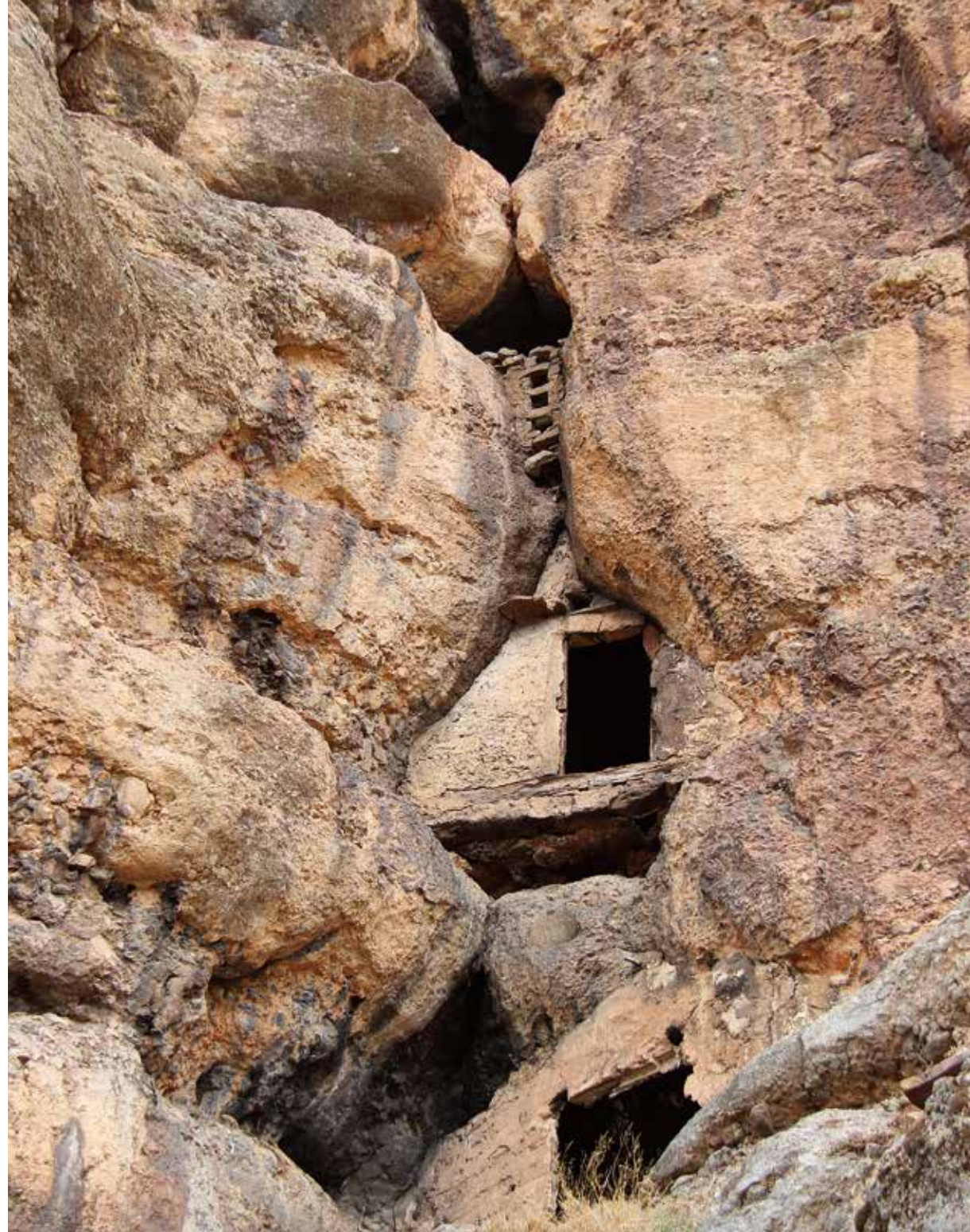
l'esquerra (5,59 km, 3 h 35 min), deixem la pista per seguir la cinglera de l'esquerra per sota. També podem continuar per la pista, i poc després de la segona corba a l'esquerra veurem que surt a la dreta un senderó amb marques grogues, que també podem agafar; aquesta opció és millor si no seguim el nostre track. Està més ben marcat i és més fàcil de fer, però ens perdem un búnquer.

Si deixem la pista a la primera corba, trobarem de tant en tant alguna fita escadussera. Anem buscant el pas que ens permeti anar guanyant altitud, per situar-nos sota el nostre proper objectiu. A 6,16 km (4 h), trobem un búnquer abocat sobre la vall; encara no som dalt del pla. Conserva part de l'encofrat de ciment. És difícil de trobar si no seguim el track. Seguim pujant camp a través, i de seguida trobarem fites i marques grogues que ens portaran a dalt de tot en direcció a llevant, deixant damunt nostre a l'esquerra l'altre búnquer més conegut i restaurat. Arribats al capdamunt, a l'esquerra queda el búnquer esmentat, mentre a la dreta hi ha el berenador amb un seguit de taules i el refugi lliure, ben conservat.

Tornem enrere fins al búnquer per veure'l, abans de seguir a ponent cap al vèrtex geodèsic del cap de les Roques d'Esplà (1.533 m, 6,64 km, 4 h 19 min) i l'ermita de la Mare de Déu d'Esplà, que sol ser oberta. Un altar exterior a la paret de migdia està envoltat de carreus que fan de seient; més enllà, uns bancs perimetrals serveixen per poder seguir la missa el dia de l'aplec. A l'interior hi ha una cisterna que recull l'aigua de la pluja.

Al costat de la bassa menuda que hi ha rere l'església prenem una pista que arrenca d'aquest indret i que de seguida es va definint més. Arribats a l'alçada de les taules que es troben escampades dins el bosc i el refugi, girarem a l'esquerra, deixant la pista (6,9 km). D'aquesta manera, escurçarem un bon tros. Ara bé, si no

Solduga.

volem deixar la pista, l'haurem d'anar seguint, per agafar un trencall a l'esquerra. El nostre track us porta a l'esquerra camp a través, pel lloc més fons; arribats a un pla, girarem a la dreta, fins a trobar la pista principal sota nostre, on desembo-

▣ Saber-ne més

La festivitat de la Mare de Déu del Pla se celebra anualment per la segona Pasqua. En aquest aplec reeixit no hi manca la processó amb la imatge, la benedicció dels pans, els balls populars, la missa, el cant dels goigs amb molta devoció i l'acompanyament de la festa amb acordions.

Durant la guerra de 1936-1939, aquesta zona formava part del front del Pallars, on els enfrontaments entre les tropes franquistes i republicanes s'estabilitzaren durant 312 dies, per la qual cosa tant l'un com l'altre bàndol van construir quilòmetres i quilòmetres de trinxeres i elements de defensa. Per rebutjar l'atac republicà, les tropes franquistes es van defensar amb bombes incendiàries, que van calar foc al bosc i van causar la mort de molts soldats republicans. En un informe oficial de guerra trobem escrit: "En el sector de Esplá, en un reconocimiento a vanguardia efectuado por nuestras tropas, se han reconocido 268 cadáveres enemigos carbonizados".

Santa Coloma interior.

quem al lloc on s'ajunta un altre camí secundari (7,82 km, 4 h 45 min).

Des d'aquesta bifurcació no ens cal seguir la pista, sinó que veurem que sota nostre fa un altre revolt, cap on podem baixar fent dreuera camp a través. Un cop arribats a aquest revolt (7,9 km), agafarem la pista fins a la corba següent (8,1 km), d'on surt a l'esquerra una antiga pista força repoblada per la vegetació, però que permet caminar-hi bé, escurçant un bon tram. Després de reprendre a la pista (8,44 km), ja no la deixarem durant gairebé 4,8 km, fins que arribem al cotxe. La vegetació que l'envolta és molt esponerosa, amb grans exemplars de pinassa.

Les vistes sobre la vall de la Noguera Pallaresa amb Gerri de la Sal al fons i les poblacions de Bresca, Useu, Buseu, Baén, Pujol, Peramea, Montcortés i el perfil de la Geganta Adormida són fantàstiques.

9 Sant Pere de les Maleses – Congost de Collegats

El congost de Collegats ha sigut un pas estratègic d'accés del Pallars Jussà al Pallars Sobirà; el seu rocam calcari i de conglomerat sempre ens sorprèn quan hi passem en cotxe. Tanmateix, degut als túnels, ara no ens fem tan càrrec de la seva bellesa paisatgística i del seu patrimoni històric. L'excursió d'avui ens permetrà endinsar-nos-hi a poc a poc i seguir-ne alguns dels racons més emblemàtics.

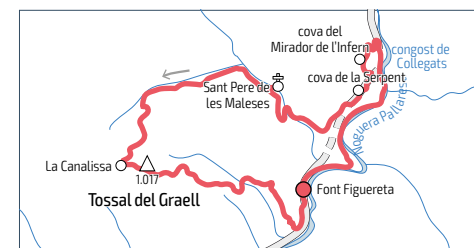
Sortirem de l'àrea de pícnic de la Font de la Figuereta que es troba a la carretera N-260 després del km 302 pujant des de la Pobla de Segur. En aquesta àrea deixarem el cotxe. Començarem a caminar pel voral dret de la carretera i seguirem a la dreta allí on la carretera actual entra al túnel. Si no badem, podrem veure un pont medieval entre la carretera nova i la carretera vella. La carretera antiga que seguim queda encaixonada entre les parets del congost de Collegats i segueix en paral·lel al riu Noguera Pallaresa. Veurem restes del camí històric a mà esquerra (0,67 km, 9 min) i uns gorgs molt fermes a la dreta.

Més endavant, trobem a l'esquerra un túnel (1,61 km, 19 min), que connecta amb el de la carretera, i al damunt, més restes del camí antic, en aquest cas un pont de pedra rudimentari. Uns 50 metres més amunt, veurem a la dreta un cable que permet travessar el riu, emprat pels escaladors per poder arribar a les vies d'escalada.

A 1,85 km (22 min), tenim a la dreta el desguàs del barranc de l'Infern, un congost secundari molt estret. Hi veiem freixes, verns, nogueres i pollancre. En arribar a la boca nord del túnel de Collegats, hem de saltar la tanca de la dreta de la carretera i caminar per l'altre costat. Hem

de creuar la carretera (2,41 km, 30 min), ja que de l'altra banda arrenca el sender que s'enfila amunt. Hi ha un pal indicador.

▣ GUIA PRÀCTICA

PUNT D'INICI: Font de la Figuereta, Congost de Collegats.

DIFICULTAT: Mitjana, pels passos equipats. Fàcil si des de Sant Pere tornem per la directa seguint els pals indicadors cap a la boca sud del túnel de l'àrea de la Font de la Figuereta.

DESNIVELL POSITIU: 620 m.

DISTÀNCIA: 11,03 km.

TEMPS: 3 h 35 min – 4 h 15 min.

MAPA: Serra de Boumort. Escala 1:20.000. Ed. Piolet.

DESCARREGAR TRACK DE LA RUTA:

Anirem pujant per un antic camí que deuria portar al monestir, ara molt aixaragallat. Pel pendent que té, es converteix en una torrentera quan plou. A 2,62 km, trobem un trencall secundari amb sender camí que surt a la dreta; tanmateix, canviem de direcció per girar a l'esquerra cap al sud pel camí principal. Quan passem ben a prop de la primera gran paret, trobem la cova del Mirador de l'Infern, de vuit metres de fondària.

Un cop haguem guanyat altitud i el camí es fa més planer (3 km), es troba més ben conservat. Seguidament, fa un parell de revolts per arribar a unes torres d'alta tensió (3,09 km, 47 min). Mentre perdem altitud, les grans parets de conglomerat no pararan de cridar-nos l'atenció. A 3,43 km (53 min), som a la cova de la Serpent. Té el seu atractiu, especialment la forma tubular de la cavitat en la seva part superior. Segons explica la

Sant Pere de les Maleeses.

llegenda, una serp gegant es cruspia tothom que passava per allí; aleshores, un monjo li parà una trampa posant ganivets dins uns pans. La serp se'ls va menjar, però els ganivets la van esventrar per dins, i en morir-se, deixà la forma de la seva carcanada a la part alta de la cova.

Tot baixant fent ziga-zagues, veurem les restes del camí antic obrat. Malgrat que els còdols i el material que els compacta sigui gris, les parets prenen unes coloracions ataronjades, ocres i grises que les fan ben vistoses.

Ara tornarem a pujar suaument cap a una carena (3,98 km, 1 h 01 min) que donarà entrada al barranc de Sant Pere. És una zona que malauradament ha patit les conseqüències dels incendis forestals. Baixem cap al fondal fins arribar a la riera (4,47 km, 1 h 09 min), que travessem en un lloc que fa un petit gorg (sol portar poca aigua). Pugem per l'altra riba, i de seguida trobem un trencall amb pal indicador (4,63 km, 1 h 13 min), on girem a la dreta per seguir un senderó sobre

■ Saber-ne més

Sant Pere de les Maleeses és un monestir benedictí documentat des de l'any 868. Al segle X passà per un període de puixança, com es desprèn d'una sèrie de donacions que consolidaren el seu domini de la part nord i sud de Collegats, pas estratègic i obligat entre els comtats del Pallars Jussà i el Sobirà. Durant el segle XI, gaudí d'un temps d'estabilitat, però ja en aquest segle passà a dependre del monestir de Santa Maria de Gerri i els seus superiors passaren d'abats a priors; tot i aquesta vinculació, gaudiren d'autono-

mia en l'administració dels seus béns. Perdurà dins l'òrbita del monestir de Gerri fins el 1592, quan fou secularitzat. Al segle XVII, quan s'obrí el camí nou de Collegats, anà perdent importància, però encara mantenia una certa vitalitat com a parròquia sufragània de Montsor, i després esdevingué un santuari de gran devoció que celebrava l'aplec a la festa de Sant Pere ad Vincula el més d'agost. Les restes del monestir troglodític tenen una distribució longitudinal per adaptar-se al reduït àmbit de la balma que l'allotja.

El Grau de Sant Pere.

la riera. A l'altre costat, veiem una agulla de roca repenjada a la paret de la cinglera.

Quan serem una mica més amunt de l'alçada del monestir que queda a l'altra banda (5,07 km), baixem a la riera i, un cop travessada, seguim una mica a mà dreta per anar a raure a la gran balma allargassada amb les ruïnes de Sant Pere de les Maletes (5,23 km, 1 h 23 min). La seva part més reconeixible són dos absis, el principal amb dues finestres i l'absidiola de l'esquerra. Els arcs són fets amb pedra tosca.

Per continuar, cal tornar fins al lloc on hem travessat la riera, però en comptes de fer-ho, seguim amunt. El camí no s'identifica inicialment

com a tal. El punt on sorgeix l'aigua a la riera és a la zona del monestir; més amunt ja no en baixa a l'estiu. És com una font, però la surgència és dins la llera. Els monjos sempre triaven un lloc on tinguessin l'aigua assegurada per construir un cenobi. Mentre seguim pujant, trobarem una primera roca, que haurem de superar sense cap mena d'instal·lació. Sembla fet expressament perquè qui no passi aquest pas ja no continuï, com si fos un sedàs. Un cop superat, trobem un segon pas amb quatre grapes que ajuden a superar-lo. Hi ha marques grogues que senyalen el recorregut. Tot seguit trobarem un tram que seria impossible de superar sense estar equipat, ja que és una paret vertical. Hi ha set grapes i unes cordes; un cop a dalt, fem un flanqueig i després baixem amb tres grapes més (5,75 km, 1 h 38 min) fins a la llera del barranc de Sant Pere, que travessem en un punt on hi ha un salt d'aigua i un gorg a sota, on la riera queda molt encaixonada.

Seguim per l'altra banda i anem a buscar la barrancada de Queralt; per fer-ho, ens cal pujar amb l'ajut d'unes altres cordes. Són els últims equipaments artificials que trobarem. Un cop a dalt, tombem a l'esquerra per anar seguint aquesta vall ombrívola, frescal i rica en vegetació. Trobem boxedes espesses i pinasses fermes. Durant un bon tros, seguint el barranc i, a partir de 7 km, ens apartem del fondal i per anar guanyant decididament altitud.

Quan ens acostem als 900 metres, comencem a trobar bancals, o sigui, antigues feixes de conreu. Ara, les pinasses han colonitzat tot. Trobem les ruïnes de la masia de Queralt (7,64 km, 2 h 22 min). Se'n veuen molt bé les parets fetes amb còdols, i una gran pedra de molí.

Acabarem de pujar fins a la carena de la Callissa (7,86 km, 2 h 27 min), on s'obre l'horitzó. A la dreta veiem lo Tossal Gros (1.081 m), cap a la Noguera Pallaresa, la Pobra i el pantà de Sant Antoni,

La cova de la Serpent.

i als nostres peus, sota la cinglera, la casa de Gramuntill, ara de turisme rural. Girem a l'esquerra i, arribats sota el Tossal del Graell (1.018 m, 8,14 km, 10 h 32 min) ens hi enfilem fora de camí, ja que el tenim molt a prop; malgrat no oferir bones vistes de dalt, en estar arbrat, farem un cim durant la jornada (9,78 km, 2 h 35 min).

Retornem al camí i seguim cap a llevant, tot baixant a buscar el grau del Graell.

Més endavant baixem per una canal, on veiem que els mateixos còdols han sigut dissolts per l'aigua, marcant els típics rascles. Tot seguit trobem algunes restes del camí empedrat que pujava per aquí. Enllacem amb un camí transversal

(9,57 km, 3 h 07 min) que avança per una feixa força horitzontal. A mà dreta podríem baixar a can Gramuntill, però prenem el camí de l'esquerra. Més endavant desemboquem a la ruta que ve directa de Sant Pere de les Maletes i baixem cap a la dreta (10,06 km, 3 h 15 min), fins arribar a la pista asfaltada que porta a can Gramuntill (10,73 km, 3 h 29 min). Allí girem a l'esquerra; som a tocar de la carretera N-260, que travessem amb cura –sol haver-hi molt trànsit–, i arribem a l'àrea de picnic de la Font de la Figuereta (11,03 km, 3 h 33 min), on podem prendre un bon bany a la Noguera Pallaresa, si l'època de l'any ens hi convida.